

Brinckman, John: Wenn nümms dat nich süht (1842)

- 1 Din Moder ehr Dirn un min Vader sin Soehn,
- 2 wu lang heww' sick de nich all kennt!
- 3 Se lat' nich vunanner, se lat' nich vuneen,
- 4 so heww' se tosamen sick wennt.
- 5 De Gören de platschten tohop in de Pütt,
- 6 de glitschten zaft twee up dat Is –
- 7 de Dirn as sonn Boßel so drall un so lütt,
- 8 langschächtig de Bengel un wis.

- 9 Se ströpten un söchten in't Holt sick tosam
- 10 Blagöschchen, Moesch, Nester un Noet;
- 11 de Slaps as sonn Reh buck so orig un fram,
- 12 grad as sonn Kattecker de Krøet.

- 13 Dat würr nie nich nog ehr, dat ward nie nich all,
- 14 so blew dat, so is dat noch hüt;
- 15 nu drap de twee beid sick hier achter in 'n Stall
- 16 un küß' sick, wenn nümms dat nich süht.

(Textopus: Wenn nümms dat nich süht. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63429>)